

Rokin Plaza

Wat een culturele rijkdom hebben we toch in deze stad. In Zuid is over een jaartje de nieuwe entree van het Van Gogh klaar, binnenkort moet er alleen al voor de bezoekers van het Rijks een extra landingsbaan bij Schiphol worden aangelegd en in het Stedelijk zullen de tijden van Sandberg herleven nu er een nieuwe directrice zit, die wel werkt.

En dan hebben we in 1012 nóg een uniek cultuurcluster. Noem mij een andere stad in de wereld waar je binnen een straal van vijfhonderd meter topinstituten als het Sexmuseum, het Torture Museum, het Hash Marihuana & Hemp Museum, Madame Tussauds én The Amsterdam Dungeon kunt vinden.

Dat Amsterdam alleen nog maar voor rijke mensen toegankelijk zou zijn, klopt ook al niet. Op de plek van C&A op het Damrak komt straks een flagshipstore van Primark, de Ierse prijsvechter waar je voor je tienjarige dochter enorm voordelig hippe kleren kunt kopen die door leeftijdgenootjes in warme landen in elkaar zijn gestikt. Aan de Rode Loper wordt daar keihard gewerkt.

Op het Rokin moeten we nog even de tanden op elkaar bijten voor de werkzaamheden aan de Noord/Zuidlijn. Aan de westkant, vlak bij de Dam, is het volledig gerenoveerde Rokin Plazacomplex in gebruik genomen. Op deze plek stond ooit een negentiende-eeuwse suikertaart waarin het beroemde Hotel Polen was gevestigd. Nog voordat het in 1977 op spectaculaire wijze affikte, was het gebouw al onherstelbaar geruïneerd. Voor een paar kamers extra was een beeldbepalend frivool torentje gesloopt en ook de fraaie natuurstenen balkons op de tweede verdieping waren in een container beland.

Na de brand ging het echt mis. In opdracht van een Duitse projectontwikkelaar werd een postmoderne drol gedraaid, zes miezerige bouwlagen, afgewerkt met donkergrijze betonnen beplating, kleine venster-tjes voorzien van witte kunststof kozijnen en boogvormige dakkapellen. Een chronisch naar urine riekend overdekt steegje leidde naar de 'plaza': een open binnenplaats van maximaal twaalf vierkante meter, waarvan vooral junkies dankbaar gebruik maakten omdat je er door het binnenvallende daglicht altijd goed je aders kon vinden. Maar omdat de heroïneverslaafden per vierkante meter bruto verhuurbaar vloeroppervlak geen optimaal rendement genereerden, besloten de nieuwe eigenaars het pand doortastend te herontwikkelen als huisvesting voor twee internationale winkelketens.

Het Amsterdamse ZZDP Architecten nam het gestripte skelet als uitgangspunt, maar herstelde de maatvoering van Hotel Polen: een dubbelhoge plint met daarop twee bouwlagen die aansluiten op de belendingen en twee terugliggende volumes op het dak.

Op de plek van de na de brand ook gesneuveld belending staat nu een kleiner volume met een glazen gevel in een raster van zandkleurig gefrijnd natuursteen.

Het grotere deel op de plek van het oorspronkelijke hotel heeft eveneens een glazen vliespui, waar een elegant bronzen grid voor hangt. De etalages en de hoofdentree hebben verchromde omlijstingen. Het geheel is onmiskenbaar hedendaags en glossy, maar niet ordinair. Door de mooi oud wordende materialen en de zorgvuldige detaillering past het uitstekend in de stedenbouwkundige context.

En als je bent uitgesloopt, zit nog geen vijftig meter verderop de Amsterdam Dungeon.

★★★★★★☆☆

Ronald Hooft
r.hooft@parool.nl

